

vendes. Beboerne i den Egn, der skal beskyttes ved Diget, have erklæret sig villige til at udrede 675,000 Kr., jeg medtager ikke de 50,000 Kr. fra Ribe Amt. Og selv 675,000 Kr. er jo ikke noget ringe Beløb. Saa vidt jeg har forstaaet det, er det 12,000 Tdr. Land, der er Tale om at beskytte ved Anlæg af Diget, og til Forrentning og Afdrag af de 675,000 Kr. vil der medgaa et Beløb af 27,000 Kr. om Aaret, d. v. s. for hver Td. Land saadant noget som $2\frac{1}{4}$ Kr. om Aaret. For en Gaard paa 50 Tdr. Land vil det altsaa blive noget over 100 Kr., der vil blive at betale i Digeskat. Det er ikke noget ringe Beløb for en Gaard af den Størrelse, og man vil indse, at naar Beboerne, der skulle have Gavn af Diget, erklære sig villige til at betale saa stor Digeskat, have de ogsaa Forstaaelse af den Gavn, de ville kunne faa deraf. Jeg tænker, at de som de gode Jyder, de ere, ogsaa have regnet saa godt, at den Gavn, de faa af Diget, vil betyde lidt mere, end de skulle svare i Digeskat.

Disse to Forslag bør undersøges nøjagtigt og grundigt fra Rigsdagens Side, og jeg tror, at hvis man kommer til det Resultat, at der med rimelige Ofre kan opnaas noget baade for Egnen og Ribe By, vil man ogsaa gaa til at træffe saadanne Foranstaltninger. Det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, burde maaske ikke begrænse sig til de to her foreliggende Forslag, men burde maaske ogsaa — ja, det kan siges at høre ind under Forslagene — undersøge, hvorvidt man ikke burde gaa til at forbedre Besejlingsforholdene ved Ribe. Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) har jo allerede ganske kort omtalt dette. Naar man skal til en Regulering af Ribe Aa, kunde der være nogen Grund til at undersøge, om det ikke kunde lade sig gøre at faa bedre Besejlingsforhold eller i det hele taget faa Besejlingsmuligheder tilvejebragt. Saa vidt jeg erindrer, har den i 1904 nedsatte Kommission fremsat Forslag om at uddybe Aaløbet til 11 Fod. Det vilde jo ikke være saa ringe en Uddybning, og der vilde da i alt Fald kunne gaa en Del Fartøjer op til Ribe, og kunde man derved gøre den nogen Gavn, der stod i rimeligt Forhold til Bekostningerne ved Uddybningen, synes jeg, man skulde gaa ind derpaa. Det vilde vel neppe, selv om man fik Aaløbet uddybet, være muligt at faa en Fiskerihavn ved selve Ribe. Det er rimeligere at antage, at en Fiskerihavn, hvis man vilde have en saadan, maatte lægges omtrent ude ved Kysten, men at der saa muligvis ogsaa

kunde træffes Foranstaltninger, hvorved man kunde tilføre Ribe en Del af den Trafik, der vilde blive Følgen af Anlægget af en Fiskerihavn ved Udløbet af Ribe Aa. Det vilde i hvert Fald i nogen Grad kunne gavne Ribe.

Det er saa sin egen Sag ved en By, man i den Grad har berøvet dens Opland som Ribe, at finde de Foranstaltninger, der kunne være gavnlige til at holde den paa det Trin, den staar paa, eller om muligt bidrage til dens Fremhjælp. Jeg indser godt, det kan være meget vanskeligt, og muligvis ville nogle sige, at det kun kan gøres paa kunstig Maade derved, at de Ofre, der bringes, ere større end det, der opnaas. Men jeg kan fuldstændig slutte mig til det ærede Medlem fra Ribe, naar han siger, at det har dog ikke saa lidt at sige for Danmark, at der gøres noget for at bevare denne gamle Grænseby, at ogsaa for Danskhedens Skyld bør Ribe By bevares, og jeg tror, at man vil kunne forsvare at anvende Penge derpaa — ikke alt for mange, naturligvis, men indenfor rimelige Grænser, selv om man ikke kunde paaregne absolut at faa Renten ud deraf eller kunde se, at det absolut vilde betale sig i klingende Mønt. Jeg kan fuldstændig dele den Betragtning, at der ved Fredslutningen — ja, jeg ved ikke, om man har Lov til at bruge det Udtryk — blev gjort Ribe Uret; fra dansk Side maa man vel sagtens ikke sige det, men det kan ikke nægtes, at Ribe i Forhold til Grænsebyenovre paa den anden Side, Kolding, blev stillet ganske særlig uheldigt derved, at hele dens Opland blev skaaret bort, medens Kolding ikke alene beholdt sit, men fik en Del mere. Jeg tror derfor, vi udmærket godt kunne forsvare at ofre noget paa at gøre Forholdene saa gode for Ribe By, som vi paa nogen Maade kunne — selvfølgelig indenfor rimelige Grænser.

Hermed skal jeg anbefale de to foreliggende Forslag til velvillig Overvejelse her i Tinget.

Hammerich: Jeg skal ligesom de to ærede sidste Talere fatte mig ret kort. Jeg kan i det hele og store slutte mig til de Anbefalinger, som Forslagsstilleren fremførte for sine to Forslag, men maa ganske vist komme til en noget anden Konklusion ud fra disse Anbefalinger, end Helheden af hans Forslag er. Det ærede Medlem kan have fuldstændig Ret i, at det slet ikke er noget nyt, her er Tale om, at det ikke er andet end at blive i et sundt og naturligt Spor, naar Staten overfor Landsdele,